

Titel: Kapitel 78

Citation: "Kapitel 78", i *1906/1907: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r18-shoot-chptrd1e23357.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1906/1907: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 78

Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.

§ 901.

Domme,, afsagte i første Instans af en Landsret med eller uden Nævninger, kunne overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højeste- ret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

Lige med Domme staa i Henseende til Anke saadanne Beslutninger, som om- handles i § 867.

§ 902.

Paatalemyndigheden kan anke saavel til Fordel som til Skade for Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan endvidere iværksættes af ham selv og, dersom han ikke er personlig myndig, af hans Værge. Er Tiltalte død, og er han ved Dommen funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ægtefælle saavel som ejihver af hans Slægtninge i op- og nedstigende Linie og hans Søkende anke i hans Sted. Ogsaa Paatalemyndigheden kan i dette Tilfælde paaanke en fældende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til paa Forlangende at bistaa ham med Raad om. hvor vidt han bør paaanke Dommen, saavel som med Affattelsen og Indgivelsen af Ankemeddelelsen og dens Begrundelse.

§ 903.

Afkald paa Anke kan finde Sted, efter at Dommen er afsagt. En rejst Anke kan frafaldes, saa længe Dom ikke er afsagt af Højesteret. Frafaldes Anke, efter at Domsforhandling for Højesteret er begyndt, kan derved dog ikke Prøvelse af saadanne Ankegrunde unddrages Højesteret, som tages i Betragtning i Embeds Medfør (§ 920).

§ 904.

Anke kan støttes paa, at Rettergangsregler ere tilsidesatte eller fejlagtig anvendte; dog kan Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af Rettergangsregler, hvis Overholdelse Retten ikke af egen Drift paaser, kun benyttes som Ankegrund, naar Indsigelse betimelig er fremsat for den underordnede Ret.

§ 905.

I en Sag, der er paakendt uden Nævninger, kan Anke derhos støttes paa:

1. at Retten ved Afgørelsen af, om Tiltalte skal domfældes, har anvendt Straffe- loven urigtig;
2. at Straffens Størrelse ikke staar i passende Forhold til Brøden;
3. at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt.
4. at Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for ufor- skyldt Udstaaelse af Straf er urigtigt afgjort.

En Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, betragtes som omfattende ogsaa Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen ud- trykkelig gaar ud paa det modsatte.

§ 906.

I en Nævningesag kan Anke foruden paa de i § 904 anførte Ankegrunde kun støttes paa:

1. at Retten har afgjort paa urigtig Maade noget Spørgsmaal, som ifølge § 848 er unddraget fra Nævningernes Afgørelse, eller urigtig har domfældt i Overensstem- melse med en fældende Nævningeerklæring i et Tilfælde, hvor den i Medfør af § 873 burde have frifundet eller ikkun domfældt for en mindre Forbrydelse, end Erklæringen lyder paa, eller omvendt med Urette har fraveget en fældende Nævningeerklæring i Henhold til § 873 eller frifundet i Henhold til § 832, 2det Stykke;
2. at Nævningernes Erklæring, hvorpaa Dommen er grundet, er bleven fejlagtig paa Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side, eller fordi Spørgsmaalene til Nævningerne lide af Fejl, der bero paa en urigtig Forstaaelse af Straffeloven;
3. at den Straf, Dommen har ikendt, ligger udenfor de i Loven fastsatte Græn- ser eller staar i aabenbart Misforhold til Brøden.

Anke kan ikke grundes paa, at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtig afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt, medmindre Talen er om et Punkt, der ifølge § 848 i Nævningesager er unddraget Nævningernes Afgørelse.

§ 907.

Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af en Rettergangsregel skal ikke bevirke Ophævelse af en paaanket Dom, medmindre det findes antageligt, at lagt- tagelse af den paagældende Regel kunde have medført et andet Udfald af Sagen.

Ikke-iagttagelse af Rettergangsregler, som udelukkende ere foreskrevne til Betyggelse for Tiltalte, kan ikke føre til Forandring til hans Skade.

§ 908.

Vil det offentlige anke til Skade for Tiltalte, maa der inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse for Tiltalte forkyndes Meddelelse om, at Dommen paaankes. Anke til Fordel for Tiltalte kan det offentlige iværksætte ogsaa efter Udløbet af den nævnte Frist; saadan Anke hindres heller ikke ved, at Tiltalte har givet Afkald paa Anke.

I Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for uforskyldt Ud- staaelse af Straf er Ankefristen for det offentlige altid 3 Maaneder.

Meddelelsen skal indeholde Tilkendegivelse om, at Sagen vil blive foretagen i Højesteret, saa snart dertil er Lejlighed, uden nogen yderligere Underretning til Tiltalte. Genpart af Meddelelsen indleveres paa Landsrettens Kontor.

§ 909.

Vil Tiltalte anke, maa han afgive Meddelelse herom inden fjorten Dage regnet fra Dommens Afsigelse eller, naar han ikke har været til Stede ved Afsigelsen af Dommen, og denne er fældende, fra den Dag, da Udskrift af Dommen er ham

forkyndt. Meddelelsen kan, naar den foregaar straks ved Dommens Afsigelse eller Forkyndelse, fremsættes mundtlig henholdsvis til Retsbogen eller til den, som iværk- sætter Forkyndelsen, og som i saa Fald har at optage fornøden Bemærkning i For- kyndelsespaategningen. Ellers indgives Meddelelsen skriftlig, underskrevet af Tiltalte, paa Paatalemyndighedens eller Landsrettens Kontor; er Tiltalte fængslet, kan den dog ogsaa fremsættes mundtlig til den Undersøgelsesrets Eetsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 811). Hvor Tiltaltes Ankemeddelelse er fremsat til sidstnævnte Bog eller til en Eetsbog eller indgiven paa Landsrettens Kontor, bliver henholdsvis Udskrift af Tilførslen eller den modtagne Ankemeddelelse uden Ophold at tilstille Paatalemyndigheden.

Snarest muligt efter Modtagelsen af Ankemeddelelsen lader Paatalemyndigheden for Tiltalte forkynde en saadan Tilkendegivelse, som ommeldt i § 908, 2det Stykke, og tilstiller, for saa vidt Ankemeddelelsen ikke allerede har passeret Landsrettens Kontor, dette Underretning om Anken.

§ 910.

En Anke, hvorom Meddelelse ikke er sket inden den i §§ 908 og 909 fore- skrevne Frists Udløb, bliver af Højesteret at afvise, medmindre den ankende gør antageligt, at den Omstændighed, hvorpaa Anken grundes, først senere er bleven ham bekendt, eller at Fristens Oversiddelse i øvrigt skyldes Grunde, som ikke kunne til- regnes ham. Ankemeddelelsen — som maa indeholde fornøden Angivelse herom — maa derhos iværksættes inden fjorten Dage, efter at han er bleven bekendt med Anke- grunden. eller efter at de Omstændigheder ere fjærnede, som have foranlediget Over- siddelsen af Fristen.

Er der i en Ikke-Nævningesag fra den ene Side rejst Anke, som ikke om- fatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløbet, indenfor 4 Dage, efter at han har modtaget Med- delelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.

§ 911.

Enten i selve Ankemeddelelsen eller i en yderligere Meddelelse, der maa af- gives inden Udløbet af den i §§ 908 og 909 bestemte Frist og paa en af de Maader, som der bestemt, maa den ankende angive den eller de

Grunde, hvorpaa han støtter sin Anke. Hvor særegne Grunde findes at tale derfor, kan Højesteret give ham Ad- gang til at afgive Begrundelse af Anken efter ovennævnte Fristes Udløb.

Skal i en Ikke-Nævningesag Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

§ 912.

Ankemeddelelse før Udløbet af den i §§ 908 og 909 foreskrevne Frist hindrer Dommens Fuldbyrdelse for de domfældtes Vedkommende, hvem Anken angaar.

Sker Ankemeddelelse i Henhold til § 910, kan Højesteret paa derom fremsat Begæring beslutte, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette finder i hvert Fald Sted, naar Anke tilstedes.

§ 913.

Saa snart Paatalemyndigheden har ladet forkynde de foreskrevne Meddelelser for Tiltalte (§§ 908 og 911) eller har modtaget dennes Ankemeddelelse med tilhørende Begrundelse, indsender den samme til Højesteret tilligemed Landsretssagens Aktstykker og Udskrift af Domsforhandlingen.

§ 914.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke ere iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Anke- grund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Saadan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Rets- møde, efter at der. saa vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 915.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Justitiarius blandt de af Justitsministeren efter Overenskomst hertil antagne Højesteretssagførere en offentlig Anklager i Sagen, jfr. § 698, samt Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt denne ikke selv har valgt en saadan, og foranstalter Sagens Aktstykker oversendte til An- klageren eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet (jfr. § 918), med Paalæg om inden en fastsat Frist — der af Justitiarius kan forlænges — at til- stille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse.

Andre Beslutninger end de i § 914 nævnte, som blive at tage af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne træffes af det i § 914 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Justitiarius. De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtlig i et Retsmøde, stiles skriftlig til Retten.

§ 916.

Ny Beviser kunne forelægges Højesteret angaaende saadanne Omstændigheder, som i den paagældende Sag ere undergivne denne Rets Bedømmelse. Skulle saadanne Beviser tilvejebringes, paahviler det henholdsvis Anklageren eller Forsvareren efter forudgaaende Meddelelse til den anden Side at foretage de hertil fornødne Skridt. Er der Uenighed om, hvor vidt eller paa hvilken Maade nogen Oplysning skal tilvejebringes, eller vil dens Tilvejebringelse gøre Udsættelse af Sagen nødvendig, bliver Rettens Beslutning at indhente. Beslutter Retten af egen Drift, at ny Oplysninger skulle tilvejebringes, giver den herom fornødent Paalæg til Anklageren.

Skulle Vidner afhøres, kan Højesteret, naar saadant findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at deres Afhørelse skal ske for Højesteret jfr. §§ 149 og 150. Ellers sker Afhørelse af Vidner ved vedkommende Undersøgel- sesret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 71.

Højesteret kan ligeledes, saafremt det findes nødvendigt til Sagens fuldstæn- dige Oplysning, bestemme, at Vidner og Syns- eller Skønsmænd, der have været af- hørte tidligere, indkaldes til personlig Afhøring under Domsforhandlingen for Højesteret.

Naar dertil findes Anledning, kan Højesteret forlange Erklæring af Lands- retten til yderligere Oplysning om, hvad der er foregaaet under Domsforhandlingen for samme.

§ 917.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, naar han har fremsat Begæring derom, og Højesterets Justitiarius finder, at særlige Grunde tale for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme, naar en Forsvarer er mødt.

§ 918.

Under Domsforhandling for Højesteret har den Part, som anker, først Ordet. I øvrigt foregaar Forhandlingen i de Former, som Højesteret under lagttagelse af Reglerne i Kapitlerne 2, 3 og 13 herom nærmere fastsætter.

Afhørelse af Vidner for Højesteret foregaar overensstemmende med Reglerne i §§ 835—38.

§ 919.

Er en fra den ene Side rejst Anke støttet til Grunde, der kunne lede til, at Højesteret afsiger ny Dom i Realiteten, har Modparten, uanset at han ellers nu vilde være udelukket fra at paaanke Dommen, Adgang til at paastaa denne ophævet paa Grund af Fejl, der maa lede til Sagens Hjemvisning til ny Forhandling. Dog maa han saa betimelig forud for Sagens Foretagelse give Modparten Meddelelse om, at han agter at fremsætte saadan Paastand, og om Grunden, hvorpaa den støttes, at Modparten faar Tid til fornøden Forberedelse.

Ankegrunde, som ikke ere anførte i vedkommende Parts Ankemeddelelse eller den i Fortsættelse af denne afgivne Begrundelse (§ 911) eller i en af ham i Henhold til nærværende Paragrafs første Stykke, sidste Punktum, afgiven Meddelelse, og som heller ikke ere af den Beskaffenhed, at Retten i Embeds Medfør skal tage dem i Be- tragtning (§ 920), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, naar særlige Grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres Fremsættelse gør yderligere For- beredelse nødvendig for Modparten, udsætter Højesteret Sagen derefter.

§ 920.

Højesterets Prøvelse er i Reglen indskrænket til de paa.beraabte Ankegrunde; herfra gælde dog følgende Undtagelser:

1) Hvor Anken eller en i Henhold til § 919, 1ste Stykke, fremsat Paastand er støttet paa nogen af de i §§ 905 eller 906 omhandlede Grunde, kan Retten prøve, om Straffeloven i det hele er rigtig anvendt, saa og om der er et aabenbart Misfor- hold imellem Forbrydelsen og den idømte Straf, jfr. dog § 921, sidste Punktum.

2) Hvor alene Rettergangsfejl ere paaberåbte som Ankegrund, kan Højesteret, naar Dommen ikke ophæves af saadan Grund, prøve, om Straffeloven er urigtig an- vendt til Skade for Tiltalte, eller om den idømte Straf er uforholdsmæssig høj.

3) Naar det i et Tilfælde, hvor Tiltalte er domfældt, findes, at nogen væsentlig, til hans Betyggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, kan Højesteret, dersom den finder, at den begaaede Fejl gør Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, ophæve Dom- men og hjemvise Sagen, uanset at den paagældende Fejl ikke er paaberaabt.

Hvis en Dom, som angaar flere Tiltalte eller flere Forbrydelser af samme Tiltalte, kun er paaanket for en eller nogle Tiltaltes eller Forbrydelsers Vedkommende, kan Højesteret, naar den finder, at en Ankegrund, som er gjort gældende under Sagen, eller som Retten i Medfør af Reglerne i denne Paragraf har taget i Betragtning, tillige omfatter nogen Tiltalt eller Forbrydelse, for hvis Vedkommende Dommen ikke er paaanket, til Fordel for vedkommende Tiltalte tillægge den Virkning ogsaa under den saaledes upaaankede Del af Sagen.

§ 921.

Kommer Højesteret til det Resultat, at den paaankede Afgørelse bliver at for- andre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, naar den finder, at det fornødne Grund- lag herfor foreligger, hvortil, for saa vidt Spørgsmaal er om at afsige en fældende

Dom. ifølge § 906 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævninge erklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham.

Gaar den ny Eealitetsdom ud paa Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Vare- tægtsarrest eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, med mindre Tiltalte har begæret dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Eealitetsdom, ikke ere til Stede, ophæver Høje- steret Dommen og, for saa vidt Ophævelsesgrunden ogsaa rammer den til Grund for Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I For- bindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Be- skaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Eet. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Be- handling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Eealitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Anklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun ind- anket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strængere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 922.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Paatalemyndigheden, hvis den ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strængere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.